ניחומים

כשהרופא אמר לה לפני כמה שנים שהיא עומדת ללדת שלישיה, היא היתה מאושרת ממש. היה ברור לה שתיוולדנה לה שלוש בנות חמודות ועדינות (כי זה מה שהיא רצתה), והיא הלבישו את כל הבנים בבגדים ורודים והמון זמן לא סיפרו להם את השיער.

עכשיו הם כבר ילדים גדולים. אחר משחק כדורגל, אחר כבר כמעט אלוף בג'ודו והשלישי

תלבישׁ אותן בתחרות לבנות ובקטיפות שחורות, תעשה להן תלתלים בשערות ותיקשור להן סרטים ורודים. תיקנה להן נעלי לקה עדינות והמון בובות שאומרות „אמא".

היא כבר ראתה בדמיונה את הבנות הולכות לשיעורי־באלט ולשיעורי־פסנתר וקוראות את נשים קטנות.

אחר־כך הגיע יום־הלידה, ולפני שהיא הספיקה להבין מה קורה — נולדו לה שלושה בנים. המשבר לא היה קל. בשנתיים הראשונות אוסף טיסנים. אין להם שערות בלונדיות ארוכות ואין להם שמלות־מלמלה, ולמרות זאת היא לא מוכנה להחליף אף אחד מהם אפילו תמורת מאה בנות הכי־יפות בעולם.

הקטע הזה מוקדש לכל הנשים בהריון שיוולד להן לא בדיוק מה שהן רוצות, ובמיוחד ללימור, שהרופא אמר לה (אחרי בדיקת אולטרה־סאונד) שיש לה בן בבטן. ומאז היא שבורה לגמרי.

ניצול מכסימלי של השטח

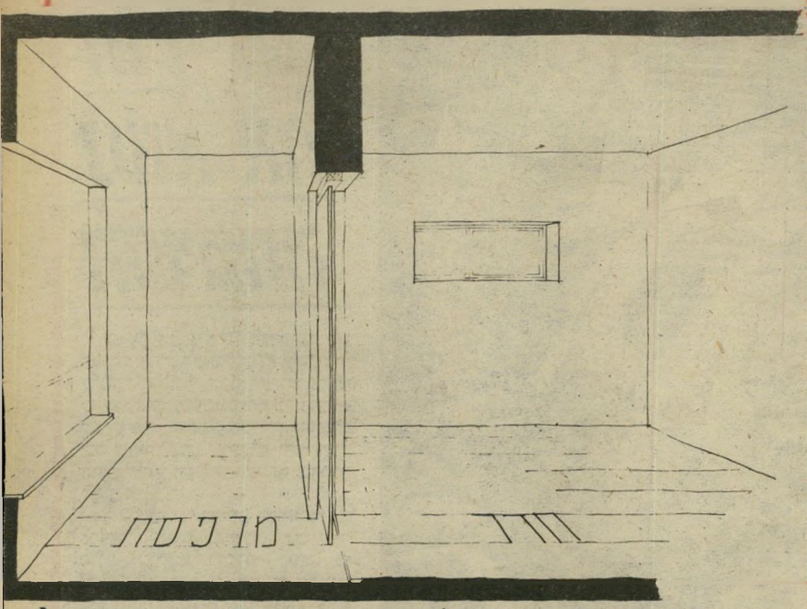

לפני

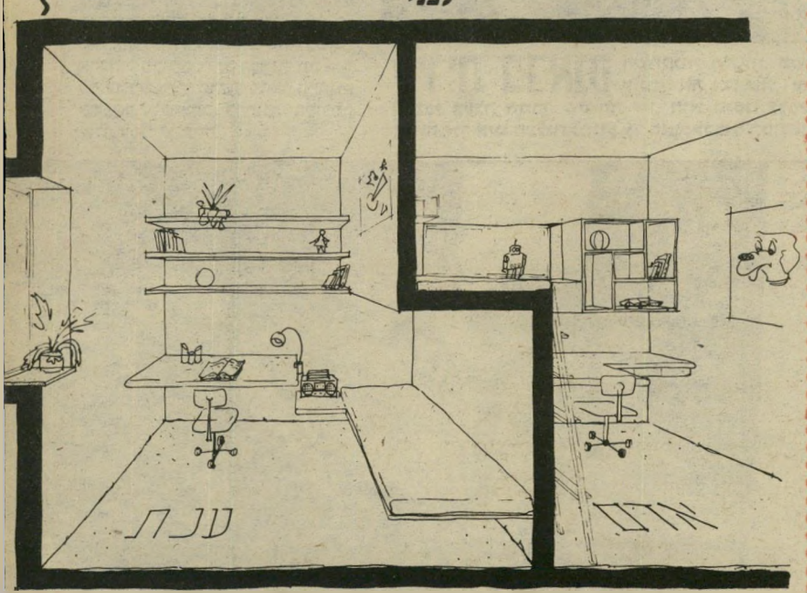

אחרי

הכלל הידוע „אם אין לך כסף, כדאי שיהיה לך שכל" עבד כאן נהדר. חברים שלי, ורה ואריה נוישטיין, שהם הורים לענת ולאדם, קנו דירה. בטח שלושה חדרים. אלא כמה? גם בשביל שלושה חדרים הם נכנסו לחובות. מייד אחרי שקנו את הדירה, חתמו על כל ההלוואות, החתימו את כל הערבים והיו נורא מאושרים חמש דקות. הסתבר להם שהדירה קטנה ושאין פינה לכל ילד, ומה יהיה?

אבל ורה ואריה באו מצ'כיה ומפולניה, זאת אומרת, במילים אחרות, היא מהנדסת והוא ארכיטקט, ובזאת, למעשה, נגמרה הבעיה. הם החליטו שמה שהם יודעים לעשות תמורת כסף בשביל אחרים, הם יוכלו לעשות גם בשביל המישפחה שלהם, בחינם.

מחדר הילדים הקטן (13.40 מטר מרובעים) ומהמירפסת הקטנטנת (6.10 מטרים מרובעים) הם עשו שני חדרי־ילדים יפים ומעניינים, עם מירב הפרטיות לכל ילד.

אני לא יודעת אם גם אתם תוכלו לעשות אותו הדבר בדירות שלכם. אבל את הרעיון אני נתתי לכם.

אפרופו אילת

אני מניחה שפעם חלומו של כל פועל היה לקבל כמה ימי־חופש בשנה, ובימים האלה להיכנס למיטה שלו ולישון טוב־טוב. יותר מאוחר. בימי החופשה האלה, רצה הפועל גם ללבלות קצת והיה נוסע לכמה ימים לקרובים שלו בעיר אחרת. אחר־כך. עם התפתחות מושג הבילויים, התחילו אנשים לחסוך כסף במשך כל השנה, כדי ששבוע אחד הם יוכלו לנסוע עם כל המישפחה לאיזה בונגלו קטן על שפת־הים, ואז התפרצו בתי המלון לחיינו, ואנשים חלמו לנסוע ולנוח בבית־מלון. שם כל אחד מקבל חדר, הארוחות מוגשות בלי לטרוח עליהן, מסדרים לך את החדר ואתה רק תופס שלווה ונח. איזה כף. יותר מאוחר הכניסו לכל בית־מלון הגון בריכת־שחיה ומועדון, והכניסו מיוזג־אוויר לחדרים. פשוט אי־אפשר היה לחלום על יותר.

אבל כמו שסיפרתי לכם, הייתי באילת וראיתי שכל זה לא מספיק לתייר הישראלי בן־זמננו. חדרים נוחים, ארוחות טובות, בריכות־שחיה, קייטנות לילדים בתוך המלון. זה בסדר. אבל לא מספיק. רוצים עוד משהו. אומנם יורדים לאילת לתפוס שקט. אבל שקט, כנראה, עושה להם דיכאון, וגם נראה כאילו בשביל שקט לא כדאי לשלם. ולכן כל בית־מלון מתקבל על הדעת באילת השיג לעצמו בדרן לשעות הבוקר.

וככה זה הולך: מתעורר לו הבן־אדם, מתרחץ, מתלבש, ויורד לאכול ארוחת־בוקר בחדרי־האוכל. על בטן מלאה הוא יוצא לבריכה, תופס כיסא נוח ונשכב עליו בעניין השמש והשלווה. הוא גם מסביר לילדים שלו שלא יצעקו, כי הוא בא לנוח כאן.

ואז, בשעה 10, מתפרץ לו הבדרן לתוך שטח הבריכה ואיתו מיקרופון, שלושה רמקולים ענקי־מימדים וטייפ־ריקורדר חזק, ומאותו רגע ועד לשעה 1.30 צורחים להם כל זמרי אמריקה לתוך האוזניים שלכם. כשביניהם יש רק הפסקות שבהן צורח הבדרן במקומם ועורך תחרויות מאוד מעניינות של מי שתוריד את החזיה תקבל בקבוק שמפניה, מתנת המלון, או מי שיעלה לחדרו וירד משם לבוש פיז'מה, יקבל זוג קוקטיילים. אחר־כך הוא אוסף את כל הזקנות שליד הבריכה ועושה להן שעה של מחול אירובי. שכנראה הולך טוב בשוק. המוסיקה המפוצצת של מייקל ג'קסון, למשל, מתערבבת בצווחות האיומות „עכשיו ברכיים, אחת ושתיים" „יותר גבוה: כיפוף גדול: אחת ושתיים, אחת ושתיים!"

אחרי שעתיים כאלה בבריכה של מלון טוב באילת, התקשרתי לברר כמה יעלה לי יום אחד של שקט בבית־הבראה של קופת־חולים. מי שאוניו ועצביו יקרים לו — שיישאר בבית. בחיי.

שירות מהיר

ישראלים רבים חזרו השבוע ארצה בגלל ילדיהם. המתחילים ב־1 בספטמבר את השביתה. מנסיוני אני יודעת, שאחת השאלות הראשונות ששואל ישראלי שחזר משבועיים בחו"ל היא „מה קורה כאן? מה חדש בארץ?"

כשרות מיוחד לחוזרים הביתה, מגיש לכם העולם הזה את קיצור חדשות השבועיים האחרונים.

פרס ושמיר נפגשו במלון המלך דוד.

ההסתדרות תיאבק על מדרגות־המס.

הליכוד מציע למערך רוטציה — המערך לא כל־כך רוצה.

עשרות השתתפו בכינוס־ענק למען מישלת אחרות לאומית.

דור לוי: האבטלה החריפה.

אורגד: האבטלה כמו תמיד.

פרס ושמיר נפגשו בווילה אי־שם בארץ.

קיסר ילך עד הסוף, בעניין מדרגות המס.

בפגישה בין פרס לשמיר הוגעה אופטימיות.

קרע בין מפ"ם למערך.

דוד לוי נפגש עם יצחק נבון ולהיפך.

סיעת הליכוד הצטרפה לתביעת ההסתדרות לעידכון מדרגות המס.

הלך הזרזיר אצל העורב (אבו חצירא אל שמיר).

בשיחות האחדות שורה אווירה טובה.

מסתמן תיקו בין הגושים.

רבותי המטיילים. אתם יכולים לחזור למקומות הבילוי שלכם בחו"ל. אנחנו כבר נודיע לכם אם יקרה פה משהו.

דניאלה שמי